
"மனிதனுக்கும்
அவனது இதயத்திற்கும்
இடையே அல்லாஹ்
சூழ்ந்துள்ளான்" (8:24)
"குதித்தோடும்
ஜலத்திலிருந்து மனிதன்
படைக்கப்பட்டான்" (86:5)
"கலப்பான
இந்திரியத்திலிருந்து
மனிதனைப்
படைத்தோம்" (76:02)



ஆக்கம் திருப்பூர்

K. அமானுல்லாஹ்

செல் 9894197795

தோற்றுவாய்: இறைவனின் பிரபஞ்சத் திட்டம்

பேரண்டத்தின் படைப்பு என்பது வெறும் தற்செயலான நிகழ்வு அல்ல; அது இறைவனின் மாபெரும் கருணையின் வெளிப்பாடு ஆகும். மெய்ஞ்ஞானிகளின் கூற்றுப்படி, இறைவன் தன்னைத்தானே அறிந்துகொள்ளவும், தனது பேரழகையும் பேராற்றலையும் வெளிப்படுத்தவும் விரும்பியதாலேயே இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தான். இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் மையப்புள்ளியாகவும், இறைவனின் முழுமையான பிரதிபலிப்பாகவும் மனிதன் படைக்கப்பட்டுள்ளான்.

இந்த உயர்ந்த நோக்கத்தை அறிந்துகொள்ள, மனிதன் தன் சொந்தப் படைப்பின் தொடக்கத்தையும், தன் அகத்தின் (இதயத்தின்) தன்மையையும் ஆழமாக உணர வேண்டும். அந்தப் புரிதலை வழங்குவதற்காகவே அருளாளர்கள் பின்வரும் மூன்று மறைமொழிகளைத் தங்கள் மெய்ஞ்ஞானப் பயணத்தின் அடித்தளமாகக் கொள்கிறார்கள்:

"மனிதனுக்கும் அவனது இதயத்திற்கும் இடையே அல்லாஹ் சூழ்ந்துள்ளான்" (8:24)

"குதித்தோடும் ஜலத்திலிருந்து மனிதன் படைக்கப்பட்டான்" (86:5)

"கலப்பான இந்திரியத்திலிருந்து மனிதனைப் படைத்தோம்" (76:02)

பகுதி 1: அகந்தையை அழிக்கும் அற்பத் தொடக்கம் (86:5)

"குதித்தோடும் ஜலத்திலிருந்து மனிதன் படைக்கப்பட்டான்" என்ற வசனம்,

மனிதனின் பருப்பொருள் சார்ந்த உடலின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது. இது வெறும் உயிரியல் சார்ந்த தகவல் அல்ல; மனிதனின் அகந்தையை வேரறுக்கும் மாபெரும் ஆன்மீகப் பாடம் ஆகும்.

இல்லாமையின் வெளிப்பாடு: மனிதன் தனது தொடக்கக் காலத்தில் எந்தவொரு அடையாளமும், பெயரும், ஆற்றலும் அற்ற ஒரு துளி நீராகவே இருந்தான். மெய்ஞ்ஞானிகள் இந்த நிலையை 'இல்லாமை' (சூனியம்) என்று அழைக்கிறார்கள். மனிதன் தான் ஒன்றுமே இல்லாதவன் என்பதை உணரும் போதுதான், அவனுள் இறைவனின் முழுமையான இருப்பு வெளிப்படத் தொடங்குகிறது.

அற்பத்துவத்தின் அவசியம்: மனிதன் தன்னை உயர்ந்தவனாக, ஆற்றல் மிக்கவனாக நினைக்கும்போது அவனுள் அகந்தை பிறக்கிறது.

ஆனால், அருவருக்கத்தக்க ஒரு துளி நீரிலிருந்து தனது உடல் உருவாகியுள்ளது என்பதை அவன் ஆழமாகச் சிந்திக்கும்போது, அவனது ஆணவம் சுக்குநூறாக உடைகிறது.

தேவையுடையவனின் நிலை: ஒரு துளி நீரால் தானாகவே மனிதனாக வளர முடியாது. அதற்கு இறைவனின் தொடர்ச்சியான கருணையும் பாதுகாப்பும் தேவை. மனிதன் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் இறைவனின் கருணைக்குக் கையேந்தும் தேவையுடையவன் என்பதை இந்த வசனம் ஆழமாகப் பதிவு செய்கிறது.

பகுதி 2: பிரபஞ்சத்தின் சுருக்கமான 'கலவை' (76:2)

"கலப்பான இந்திரியத்திலிருந்து மனிதனைப் படைத்தோம்" என்ற வசனத்தில் வரும் 'கலப்பான' என்ற ஒற்றைச் சொல், பிரபஞ்சத்தின்

ஒட்டுமொத்த இரகசியத்தையும் தன்னுள் அடக்கியுள்ளது.

பேரண்டமும் சிற்றண்டமும்: மெய்ஞ்ஞானிகள் பிரபஞ்சத்தைப் 'பேரண்டம்' என்றும், மனிதனைச் 'சிற்றண்டம்' என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள். வெளியே பிரபஞ்சத்தில் காணப்படக்கூடிய ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர், நிலம் ஆகிய ஐம்பூதங்களின் தன்மைகளும், கோடிக்கணக்கான நட்சத்திரங்களின் இயக்கங்களும், மனிதனின் உடலுக்குள்ளும் மனதிற்குள்ளும் நுட்பமான முறையில் கலக்கப்பட்டுள்ளன.

இறைப் பண்புகளின் கலவை: மனிதன் வெறும் மண் மற்றும் நீரால் ஆனவன் அல்ல. இறைவனின் கருணை, கோபம், அன்பு, நீதி, ஆளுமை ஆகிய அனைத்துப் பண்புகளின் தாக்கங்களும் அவனது ஆன்மாவில்

கலக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால்தான் மனிதன் சில நேரங்களில் எல்லையற்ற கருணையாளனாகவும், சில நேரங்களில் அளவற்ற கோபக்காரனாகவும் மாறுகிறான்.

அறிவாற்றலின் கருவூலம்: இந்தக் கலவையான படைப்பின் மூலமாகவே மனிதனுக்குச் சிந்திக்கும் ஆற்றல், உணரும் திறன், மற்றும் அனைத்தையும் வேறுபடுத்தி அறியும் பகுத்தறிவு வழங்கப்பட்டுள்ளது. தேவதைகளுக்கோ அல்லது விலங்குகளுக்கோ இல்லாத இந்தச் சிறப்புத் தன்மை, மனிதனின் 'கலப்பான' படைப்பில்தான் அடங்கியுள்ளது.

மனிதன்: பிரபஞ்சத்தின் பிரதிபலிப்பு

பிரபஞ்சத்தின் கூறு (பேரண்டம்)	மனிதனில் அதன் கலவை (சிற்றண்டம்)
விரிந்த ஆகாயம்	மனிதனின் எல்லையற்ற கற்பனை மற்றும் சிந்தனைத் திறன்
ஆழமான பெருங்கடல்கள்	மனிதனின் உணர்வுகள் மற்றும் இதயத்தின் ஆழம்
அசையாத மலைகள்	மனிதனின் உறுதியான நம்பிக்கை மற்றும் பொறுமை
ஒளிரும் சூரியன்	மனிதனின் ஆன்மாவில் சுடர்விடும் இறைஞானம்

பகுதி 3: இதயத்தின் ஆன்மீகப் பரிமாணம்

பருப்பொருள் உடலின் அற்பமான தொடக்கத்தைப் பற்றிப் பார்த்தோம். அடுத்ததாக, மனிதனின் ஆன்மீக மையமான 'இதயம்' பற்றி

மெய்ஞ்ஞானிகள் கூறுவதைக் காண்போம்.

- **மாற்றத்தின் உறைவிடம்:** மனித இதயம் என்பது இரத்தத்தை உந்தித் தள்ளும் உறுப்பு மட்டுமல்ல; அது இறைவனின் ஒளியைப் பிரதிபலிக்கும் அகக்கண்ணாடி ஆகும். இதயம் எப்போதுமே ஒரே நிலையில் இருப்பதில்லை. அது கணந்தோறும் மாறிக்கொண்டே இருக்கும்.
- **புதிய வெளிப்பாடுகள்:** இறைவன் ஒவ்வொரு விநாடியும் தன்னுள் ஒரு புதிய ஆற்றலையும், புதிய பேரொளியையும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டே இருக்கிறான். பேரண்டத்தில் நிகழும் இந்த இடைவிடாத மாற்றங்களின் அதிர்வுகளை மனிதனின் இதயம் நேரடியாக உள்வாங்கிக் கொள்கிறது. அதனால்தான் மனிதனின்

எண்ணங்களும் உணர்வுகளும் நிலையற்று, அலைபாய்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

- சுத்திகரிப்பின் தேவை: ஒரு கண்ணாடி தூசியடைந்து விட்டால், அதில் பிம்பம் தெளிவாகத் தெரியாது. அதுபோலவே, உலக ஆசைகள், பேராசை, மற்றும் ஆணவம் ஆகியவற்றால் மனிதனின் இதயம் இருளடைந்து விடுகிறது. இறைவனைத் தியானிப்பதன் மூலமும், தூய அன்பின் மூலமும் மட்டுமே இந்த இதயக் கண்ணாடியைத் துலக்க முடியும்.

பகுதி 4: இறைவனின் இடையீடற்ற ஆளுமை (8:24)

"மனிதனுக்கும் அவனது இதயத்திற்கும் இடையே அல்லாஹ் சூழ்ந்துள்ளான்" என்பது மெய்ஞ்ஞானிகளின் உலகையே புரட்டிப் போட்ட ஒரு மாபெரும் உண்மையாகும். இந்த வசனம்

மனிதனின் சுதந்திரம், அவனது இருப்பு, மற்றும் இறைவனின் ஆற்றல் ஆகியவற்றைப் பற்றிய மிக ஆழமான விளக்கத்தைத் தருகிறது.

- உரிமையற்ற மனிதன்: மனிதன் தனது எண்ணங்கள், முடிவுகள், மற்றும் உணர்வுகள் அனைத்தும் தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டில்தான் இருக்கின்றன என்று உறுதியாக நம்புகிறான். ஆனால், மெய்ஞ்ஞானிகள் இதை மிகப்பெரிய மாயை என்கிறார்கள். மனிதன் தன் சொந்த இதயத்தின் மீது கூட முழுமையான அதிகாரம் அற்றவன். அவனுக்கும் அவனது உணர்வுகளுக்கும் இடையே இறைவனே திரையாக நிற்கிறான்.
- இயக்குபவனின் இரகசியம்: மனிதனின் மனதில் தோன்றும் ஒரு நற்சிந்தனையாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அவன் உணரும்

பேரானந்தமாக இருந்தாலும் சரி, அவை அனைத்தும் இறைவனின் நேரடித் தலையீட்டாலேயே நிகழ்கின்றன. இறைவன் ஒரு மனிதனின் இதயத்திற்கும் அவனுக்கும் இடையே சூழ்ந்துகொள்ளும்போது, மனிதனால் தன் இறைவனின் நாட்டமின்றி ஒரு சிறு அசைவைக் கூட மேற்கொள்ள முடியாது.

- அகத்தின் அகமானவன்: இறைவன் மனிதனுக்கு அவனது கழுத்து நரம்பை விடவும் நெருக்கமானவன் என்பது பொதுவான நம்பிக்கை. ஆனால், அதையும் தாண்டி, மனிதனின் 'தான்' என்ற உணர்வுக்கும், அந்த உணர்வை உருவாக்கும் அவனது 'இதயத்திற்கும்' நடுவில் ஊடுருவி நிற்கும் அளவுக்கு இறைவன் மிக நுண்ணியவன் என்பதை இந்த வசனம் மெய்ப்பிக்கிறது.

பகுதி 5: மெய்ஞ்ஞானிகளின் அகப்பயணம்

இந்த மூன்று உண்மைகளையும் உணர்ந்த ஒரு மனிதனின் வாழ்வு முற்றிலுமாக மாறிவிடுகிறது. அவனது ஆன்மீகப் பயணம் பின்வரும் நிலைகளைக் கடந்து செல்கிறது:

1. **சுயத்தை உணர்தல்: தான் ஒரு அற்பமான திரவக் கலவையிலிருந்து உருவானவன் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு, உலகப் பற்றுகளையும் கர்வத்தையும் அவன் முழுமையாகத் துறக்கிறான்.**
2. **அகத்தைத் தேடுதல்: புற உலகைத் தேடி ஓடுவதை நிறுத்திவிட்டு, தன் சொந்த இதயத்திற்குள் பார்வையைத் திருப்புகிறான். அங்கு நடைபெறும் எண்ணங்களின் மாற்றங்களை ஒரு சாட்சியாக நின்று கவனிக்கத் தொடங்குகிறான்.**

3. இறைவனை தரிசித்தல்: தன் இதயத்தின் ஒவ்வொரு துடிப்பிலும், ஒவ்வொரு மாற்றத்திலும் தனக்கும் தன் இதயத்திற்கும் இடையே செயல்படும் அந்தப் பேராற்றலை அவன் கண்டுகொள்கிறான். "தன்னை முழுமையாக அறிந்தவன், தன் இறைவனை அறிவான்" என்ற ஞானிகளின் கூற்று இங்குதான் முழுமை பெறுகிறது.

நிறைவுரை

மெய்ஞ்ஞானிகளின் விரிவான பார்வையில், மனிதப் படைப்பு என்பது இரு துருவங்களை இணைக்கும் ஒரு மாபெரும் அற்புதம் ஆகும். ஒரு முனையில், மனிதன் அருவருக்கத்தக்க ஒரு துளி நீரிலிருந்து, பலவிதமான கூறுகளின் கலவையாகப் படைக்கப்பட்ட மிக எளிய பௌதிகப் பிறவியாக இருக்கிறான் (76:2, 86:5). மறுமுனையில், அவனது இதயம்

ஒட்டுமொத்தப் பேரண்டத்தின் இரகசியங்களையும் தாங்கும் வல்லமை பெற்றதாகவும், இறைவனே நேரடியாக வீற்றிருந்து இயக்கும் மாபெரும் சிம்மாசனமாகவும் திகழ்கிறது (8:24).

அற்பமான தொடக்கத்தைக் கொண்ட மனிதன், தன் அகங்காரத்தை அழித்துத் தன் இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்தும்போது, தனக்கும் தன் இதயத்திற்கும் இடையே ஒளிரும் இறைவனின் பேரொளியைக் கண்டுகொள்கிறான். மனிதன் முழுமை அடைவதும், படைப்பின் முழுமையான நோக்கமும் இந்த அகப்பயணத்தில்தான் அடங்கியுள்ளது என்பதை ஞானிகளின் நெடிய விளக்கங்கள் நமக்குத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன.